

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Eius defensio. n. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

disiuncta dicendo excurrit, vt & audientes ineptijs fatigaret, & sua sese lo-
quacitate irretiret: Nam de Religionum antiquitate, & de singulis ab pri-
mo Elizabethæ tempore conspirationibus, de Pij quinti diplomate, de His-
panica olim classe, de *Campiani* in Insulam descensione, de *Personij* libro de
iure Regni, de *Creswelli* Philopatre, de Regis sui pro'apia, dignitate, doctrina,
pietate, Matrimonio, denique de æquiocatione prolixè disputauit, *Garnetti*
aliquam accusationem singulis immiscens, atque id studio agens, vt *Garnettum*
non huius tantum sed omnium prodicionum faceret autorem vel participem,
& rerum multiplicatarum confusione reo tolleret defensionem.

XXV. At *Garnettus* præsentis animi vir, vultu, vt semper, ad modestiam
composito, & adhibitâ aduersus delegatos debitâ Reuerentiâ, ijs quæ ad rem
pertinerent in quatuor capita distributis; "Dicendum mihi, inquit, esse video
de doctrina nostra in vniuersum sumpta, tum de Recusantibus in genere, dein-
de de Societatis nostræ Partibus vniuersim, ac denique de meipso. De his bre-
uiter, perspicuè, & candidè explicabo quod res est. Acriter disputauit Domi-
nus Attornatus aduersus illud doctrinæ caput quo docemus licitè usurpari
posse æquiocationes certis in euentibus, quasi vniuersâ humanæ Societatis
vincula hæc doctrinâ perumperet, & Martyres coronis spoliaret: Quorum
neutrum ex doctrina rectè intellecta conficitur. Non enim docemus nos pro-
miscuum & arbitrarium æquiocationis vsum, in contrariis, in testimo-
nijs, aut coram Iudice legitimo, vel in cuiusquam tertij præiudicium: Licitam
tamen prædicamus cum quaeritur aliquid cui sine nostro alteriusve incommo-
do non possumus clarè respondere, vel cum iudex non est legitimus, vel si le-
gitimus iudex interrogat de omnino secretis, quæque eius iudicio non subsunt;
his similibusque in euentibus redimendæ vexationis causa licitè tenemus men-
te quod ore non proferimus; neque id humanam Societatem in aliquo per-
turbat, iuuat potius, & à mentiendi vitio quod nunquam licitum est liberat;
consentit etiam cum ratione & doctrina sapientissimorum hominum, & san-
ctorum Ecclesiæ Patrum, nemine quod sciam repugnante; certe Sanctus Tho-
mas Aquinas pluribus in locis hoc docet, præsertim vbi de Sacramento Pæni-
tentia agit, traditque à quocunque demum homine Confessarius rogaretur
de ijs quæ in auriculari tantum Confessione cognouisset, non licere modò, sed
teneri negare. Neque officit gloriæ Martyrum; neque enim docemus nos,
quemadmodum Dominus Attornatus videbatur dicere, licere in rebus fidei
æquiocare; damnamus enimvero Priscillianistas Hæreseos qui id docebant
agebantque: Nostrique temporibus Catholici, cum ad interrogationes ad
fidem pertinentes directè, prout decebat, respondissent mortis supplicium
sustinere; quam mortem effugere potuissent si existimassent in huiusmodi
licitum esse simulare. Quam doctrinam pluribus locis ex factis literis deprom-
pis confirmare possem, sed labori supersedeo, quandoquidem hac ipsa de re
coram vobis alijsque viris doctis fusius in Arce disputauit, cum ad me exami-
nandi causa accederetis. Hic Cecilius, vnum te rogatum velim *Garnette*:

Quatuor
Capita de-
fensionis
ac prima
de Acqui-
uocatione
quid sen-
tiant Socie-
tas.

1606. Doces fas non esse coram Iudice competente æquiuocare; Spero te nos pro legitimis habere Iudicibus: Multa verò tu mihi in Arce negasti, quæ productis deinde testibus confessus es. Cui *Garnettus*, id enim uero feci, quia nullum existimaui testem aduersum me venire potuisse, atque ea propter occulta fuisse quæ interrogabantur, neque me iure de ijs rogari; præsertim cum in alterius damnum vergerent qui nulla infamia laborabat.

Quid de
regibus ex-
communi-
candis.

XXVI. Alterum doctrinæ nostræ Caput in quod Dominus Attornatus vehementius inuectus est, spectat Regum excommunicationem, depositionemque: Quæ res etsi latum præbeat differendi campum, quoniam tamen difficulter coram hoc honorato confeslu dicitur in causa quæ Majestatem suam propius tangere videtur, pauca in meipsum fratrumque meorum Catholicorum Angliæ purgationem proloquar. Ac principio obsecro Dominationes vestras ut animaduertant doctrinam hanc nostram eandem omnino esse cum illa quæ ubique gentium quibus Catholici imperant docetur à subditis Academicisque Catholicis; Neque propterea habentur ij proditores, aut existimant Principes doctrinam ipsam subditos ad prodicionem seditionemue informare: Neque certè capio cur nos qui in nullo ab recepta ubique doctrina discedimus, aut apicem vnum immutamus, tanti criminis maculâ præ omnibus notemur. Deinde animaduertere oportet, magnum esse inter Serenissimum Regem nostrum discrimen, & illos Principes qui Catholicam fidem semel amplexi recedunt deinde atque in Hæresim delabuntur, ab eo se corpore separantes atque ab illo capite cum quo olim fuerant coniuncti: Hos tangunt Censuræ de quibus sulè à Domino Attornato disputatum est; ab ea nimiram potestate merito puniuntur, à qua immerito discesserunt. Alia est Regis nostri causa quæ eam doctrinam proficitur quam cum lacte hausit. In hunc proinde nemo priuatus sententias illas Censurasue Generales adaptare potest.

At (inquit Sarisburius) Potest nè Pontifex Regem nostrum excommunicare? Nolim (subiungit *Garnettus*) Pontificis potestatem in quæstionem venire aut illam denegare. Quid igitur? Si excommunicaretur, liceretne subditis rebellare? Ad ista, inquit, pridem respondi, atque ut nè huiusmodi quæstionibus vehementius præmar rogo. Lecto deinde Canone, *Nos Sanctætorum*; Et dicente Attornato per iocum, *Garnetti* responsum eò spectare, datus est ei locus ad sequentia progrediendi.

Quando
& cur Ca-
tholici ca-
perunt
Schismaticorum Ec-
clesijs ab-
stinere.

XXVII. Secundum de quo institueram dicere erat de Reculantibus in genere (hoc est, de ijs Catholicis qui sacris precibusue Hæreticorum renuunt interesse) Hi si Domino Attornato credimus, absentiam suam fundant in Bulla Pij quinti quæ Elizabetham excommunicauit. Quod si verum esset cum Serenissimus Rex non sit per sententiam excommunicatus, liceret nunc preces frequentare; quod certè facerent Catholici ut à multis essent immunes si id licere arbitrarentur. Neque illud verum est quod tam constanter affirmatur ad annum vndecimum vsque Elizabethæ non abstinuissent Catholi-